

Het verdriet
bij je heengaan
is groot, maar in
ons hart blijf je
verder leven.

*"Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven,
hem zal God Zijn vriendschap en Zijn liefde geven."*

Wij gedenken in dankbaar gebed

De Heer

Hector Roger DELBARRE

Echtgenoot van Mevrouw Gabriëlle DE ROOSE

*Geboren te Petegem-aan-de-Schelde op 23 juni 1926
en overleden te Oudenaarde op 11 juli 2000,
gesterkt door de ziekenzalving.*

Zijn echtgenote, kinderen, kleinkinderen
en de families Delbarre, Van Dorpe,
De Roose & Thevissen
danken U
voor uw medeleven en uw gebed.

*De namis zal opgedragen worden op
zaterdag 5 augustus 2000 om 17.30 uur
in de parochiekerk te Oudenaarde – Leupegem.*

Met de Scheldestreek verbonden stond hij actief langs de
Scheldekant. Als sluiswachter ten dienste van de schippers op
de stroom, zag hij de schepen komen en aan de einder weer

verdwijnen. In hun rustige vaart droegen zij het beeld van onze
levenstocht. Drijvend op het water hadden zij een onzichtbaar
doel. Waar behulpzame mensen aan de kant staan bij onze
levenstocht varen wij ook rustig naar dat onzichtbare doel.

Wij geloven dat God voor ons leven een bestemming heeft. Bij
het afscheid van het leven weten wij ons door God gedragen. Hij
heeft immers voor ons een plaats bereid in eeuwige vrede. Wij
dragen bij dit afscheid in ons de pijn mee en het verdriet. Wij
dragen ook in dankbaarheid de herinneringen mee in ons hart
aan Roger die samen met Gaby instond voor zijn gezin en die
ook bekommerd was om het onderhoud van de parochiezaal. Hij
genoot van de gezelligheid waar mensen samen kwamen.

Wij zagen met onmacht hoe, de laatste jaren, ziekte zijn leven
tekende. Wij wisten van de dagelijkse liefdevolle zorg van Gaby
voor haar man en hoe graag hij zijn kinderen en kleinkinderen bij
zich wist.

Verbondenheid was voor hem de kracht ten leven. Deze band
gaat verder over de dood heen, naar die andere oever in
eeuwige vrede. Met dankbaarheid denken wij terug aan de vele
mooie momenten en zijn hartelijke vriendschap.

Gelovig weten wij hem, over de grens van de tijd heen, verder
met ons verbonden telkens wij zijn naam noemen in ons gebed.

*Vanuit deze verbondenheid bidden wij U, God,
mij hem nu opnemen in Uw nabijheid.*

Laat hem nu thuis komen bij U, aan die verre horizon.

*Nu hij van ons is weggevaren en wij hem niet meer met
woorden kunnen aanspreken, vragen wij dat ons gebed
een teken moge zijn van die blijvende band,
waarvan Gij God, de bron zijt.*

*God, Gij die voor ons het licht zijt langs onze levensweg,
help ons langs rustige wateren te varen naar Uw Licht
dat in de verte wenkt en dat ons laat thuiskomen bij U.*

Geef Roger nu de eeuwige rust. Amen.